

Наш земляк Феодосій Кирилович Роговий прийшов у літературу зралою людиною, що сповна пізнала складні дороги життя. Правда, добрий десяток чи й більше років тому у видавництві «Молодь» здобулася на світ його перша книжечка — збірка оповідань «Провідини». Вона викликала деякі публікації в пресі, а потім забулася і нині вже стала бібліографічною рідкістю.

Та ось 1982 року Феодосій Роговий знову нагадав про себе. Та так, що відразу увійшов в українську радянську літературу талановитим майстром. А його роман «Свято останнього млива», що вийшов друком того ж року у видавництві «Радянський письменник», став кращим зразком української прози останніх років. Про роман та весь голос заговорила критика (рецензії були винятково позитивними), в тиху Устимівку (що в Глобин-

ському районі), де живе автор, пішли звідусіль листи читачів, колег по перу. З вдалим дебютом Феодосія Рогового тепло привітав Олесь Гончар. Невдовзі нашого

ка», що ніби є продовженням «Свята останнього млива», але й буде цілком самостійною книгою.

Народився майбутній письменник на хуторі

не занурюйся в трясовину минулого, а виринати треба — не вживеш тим, що було, треба про нове дбати», — пише Феодосій Роговий на заключних сторінках книги.

Над робочим столом письменника портрети Івана Франка та доброго друга Григора Тютюнника, ліворуч — замислений Кобзар. Саме вони — німі свідки його творчих шукань, безсонних ночей, радостей вдачі і тимчасових відступів. Від них черпає натхнення, вчиться життєвої мудрості. Бо на черзі новий роман, що має ще тільки робочу, а значить умовну назву. Це буде велике полотно, де основною сюжетною канвою стане філософське осмислення суворой правди життя. А інакше себе й не мислить Феодосій Кирилович. Він максималіст у всьому — житті, дружбі, творчості. Він простий і привітний, як і добрі герої його книг.

В. ЯРОШЕВСЬКИЙ.

•Наші змляки-полтавці

ПРАВДА ЖИТТЯ

Заповіт Івана, 1985, 31 серп.

земляка було прийнято до Спілки письменників УРСР. Ось так і вийшло, що людина, яка перейшла золотий полудень свого віку, стала молодим письменником.

Далі роман було повторно видано у популярній серії «Романи і повісті», а журнал «Прапор» на своїх сторінках подав нову повість письменника «Серце прагне любові». Нині видавництво «Радянський письменник» готує до друку ще один роман земляка «Поруки для бать-

Пугачівка колишнього Градизького району. Тепер там хвилями виграє Кременчуцьке море, зникли під водою дороги серцю місця. Чи не тому такого високого звучання набули сторінки роману, що відтворюють ту подію. Адже йшлося не про тимчасове відрядження, а розлуку назавжди. Але в тому й цінність книги, що автор зумів перебороти особисте, водночас піднявся до широкого узагальнення, державного мислення. «Скільки